

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XX; številka 460 datum 22. 5. 2016

NEDELJA SVETE TROJICE ... »Ali niste še nikoli slišali pripovedovati o tistem norčku, ki je zjutraj vzel svetilko, se odpravil na trg in brez prestanka kričal: **'Iščem Boga! Iščem Boga!'** Ker so bili na trgu mnogi ljudje, ki niso verovali v Boga, so se začeli zabavati. Prvi je rekel: **'Si ga mogoče zgubil?'** Drugi: **'Morda se je zgubil, kot se zgubi otrok. Morda pa se ti je skrnil?'** Tako so kričali in se smejali. Norček pa je tekal med njimi, svetil s svetilko in govoril: **'Kje je Bog? Jaz vam bom povedal. Mi smo ga ubili – jaz in vi! Mi smo njegovi morilci. Kako smo to lahko naredili? Ali morda ne gremo v napačno smer in lezemo v neizmerni nič?'**«

To so besede znanega filozofa W. F. Nietzscheja, ki se ni imel za vernega, a je njegovo pisanje zanimivo, ker opisuje **miselnost številnih ljudi o odnosu do Boga**. Ti mislijo, da nas Bog omejuje in nam ne pusti svobode. Najpogosteje to izrazijo v besedah, da neverni lahko delajo vse, mi, ki hodimo v cerkev, pa se moramo držati zapovedi in ne smemo tega in onega ... Zato se rado zgodi, da se človek ali družba prvi trenutek, ko se osvobodi misli, da Bog biva, počuti svobodnega, saj ga nobena zapoved ne omejuje in je vse dovoljeno. To ga za nekaj časa osreči. Res je vse dovoljeno, a človek ni več vezan na nikogar. Tako se kmalu počuti osamljenega, saj nima nikogar, ki bi ga ljubil in za katerega bi živel. Tu se začne praznina sodobnega človeka, ki je ubil Boga, kakor je očital Nietzschejev norček ljudem: **»Ali morda ne gremo v napačno smer in lezemo v neizmeren nič? Ali ne postaja vse bolj hladno? Kako bomo našli mir, največji morilci med vsemi morilci? Kdo nas bo opral te krvi? S kakšno vodo se bomo lahko spet očistili? ...** Tedaj je norček naenkrat umolknil in se spet ozrl po ljudeh, ki so ga začudeno gledali in utihnili. Vrgel je po tleh svetilko, ki je ugasnila in se razbila na tisoče koščkov.«

Pon., 23. 5. Socerb	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + starše Hrastnik in 3 brate
Tor., 24. 5. MARIJA POMAGAJ	Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter priprošnjo ob sprejemu v novo službo
Sre., 25. 5. Beda Častitljivi	Ob 18. uri šmarnice za otroke Doma ne bo daritve – sv. maše!

<p>Čet., 26. 5. SV. REŠNJE TELO IN KRI</p> <p>SPREJEM RELIKVIJ SV. MAKSIMILIJANA KOLBEJA v župnijski cerkvi</p> <p>Ob 8. uri Za + Miro Kresnik</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Ljudmilo Kristan</p> <p>Ob 19. uri za + Branka Repnika</p>	<p><i>Naš pisatelj Ivan Cankar pravi: »Ko izgovorimo besedo »kruh«, bi morali hvaležno in spoštljivo skloniti glavo, kakor da smo izgovorili Božje ali sveto ime.« Zakaj? – Pravijo: »Kdor ima kruh, ima vse.« V kruhu so Božje in človeške dobrine, v njem je nebo in zemlja. Kruh je nekaj svetega, ker so v njem skrite roke, žulji, znoj naših staršev in številnih ljudi, od tistega, ki je kruh sejal, do tistega, ki nam ga je prinesel na mizo in nam ga dal. Kruh nas povezuje v eno družino. Vsi ga potrebujemo, vsi ga uživamo, vsi ga moramo tudi deliti. Kruh je nekaj svetega, ker je sad dela in ljubezni. Kruh je nekaj Božjega, ker ga je Kristus na veliki četrtek vzel v roke in ga spremenil v svoje telo in vino v svojo kri. Od takrat naprej je kruh postal zakrament – vidno znamenje nevidnega in pričujočega Boga. Ta kruh je sveto Rešnjje telo, sam Kristus, sv. evharistija. Naš blaženi Slomšek je takole zapisal: »Na veliki četrtek je Jezus storil največji čudež, ko je postavil sveto evharistijo ali zakrament sv. Rešnjega telesa. Ta čudež je povzetek vseh njegovih čudežev, je vsebina vseh skrivnosti in vseh Božjih del. ... Pod podobo kruha in vina se tako more za nas darovati, se nam dajati in biti med nami. Sama ljubezen je še ostala pod podobama kruha in vina. ... O Bog, vsemogočen si, vseveden si, najbogatejši si, pa nam nisi mogel, nisi vedel, nisi imel kaj večjega dati, kakor samega sebe v svetem Rešnjem telesu ali sveti evharistiji. ...« Naj nam naš blaženi škof A. M. Slomšek pomaga, da bi poživili obhajanje nedeljske maše in poglobili češčenje sv. Rešnjega telesa in krvi.</i></p> <p><i>Po: F. Kramberger, Slomšek med nami živi, govori in raste</i></p>
<p>Pet., 27. 5. Alojzij Grozde</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke</p> <p>Ob 19. uri za + Ivana Junkerja, st.</p>
<p>Sob., 28. 5. Marijin spomin</p> <p>Večerna daritev – sv. maša, v župnijski cerkvi, odpade!</p>	<p>SPREJEM RELIKVIJ SV. MAKSIMILIJANA KOLBEJA IN ZAKLJUČEK ŠMARNIC pri »Mariji«</p> <p><i>Duhovni voditelj in pridigar: minorit p. Danilo Holc OFMConv</i></p> <p>Ob 10. uri sprejem nato sledi:</p> <ul style="list-style-type: none"> ➤ v cerkvi adoracija – češčenje in molitvena ura ➤ pred cerkvijo igre in animacije za šmarničarje. <p>Ob 11. uri slovesno somaševanje duhovnikov za + Milko in Antona Grubelnika ter vse + na Orozlovem za + Daniela Frica</p>
<p>NABIRKA ZA OBNOVO NADŠKOFIJSKEGA SEDEŽA</p>	<p><i>Drage sestre in bratje! Kot vaš pastir in nadškof se vam najprej zahvaljujem za vse darove, ki jih darujete za našo Nadškofijo in delovanje ustanov, katerim Nadškofija posreduje vaše nabirke, kot so: misijonska nabirka, kvatrne nabirke, darovi za Božji grob, Petrov novičič, MIVA, solidarnostna in namenska nabirka. Tokrat se na vas obračam s <u>prošnjo za pomoč, pri nujni sanaciji strehe in zamenjavi zunanjih oken na zgradi Nadškofijskega sedeža na Slomškovem trgu 19 v Mariboru.</u></i></p>

Vem, da trenutek ni ugoden, da mnogi s težavo zberete denar za vaše preživete. Vas popolnoma razumem. Tiste pa, ki še zmorete kaj darovati, vas iskreno prosim za pomoč pri zgoraj navedenih delih. Svoje darove boste lahko oddali v eni izmed nabirk v mesecu maju (op. p.: v naših župnijah bo nabirka **29. 5. 2016**). **Bog vam za vse povrni in kličem na vse vaše življenje Božji blagoslov.**

msgr. Alojzij Cvikl DJ, nadškof metropolit

Ned., 29. 5.
**9. NEDELJA
MED LETOM**

**Ob 8. uri
TELOVSKA
PROCESIJA**

*nato daritev
za + Jožefo
Rihter, obl. ter
Bogu in Devici
na čast
za uspešno
operacijo in
okrevanje*

Ob 10. 30
*na Sv. Antonu
za + Angelo
Mithans ter
Rudolfa in Rudija*

*Evangeliji na raznih mestih pripovedujejo o čudežnih ozdravljenjih. Današnje se razlikuje od drugih po tem, da Jezus bolnika niti videl ni. Ozdravil ga je na daleč. Pripoved vključuje več drugih ozdravljenj. Na prvi pogled so neopazna. Spadajo namreč v drugačno vrsto. So pa pomembna za evangelijsko sporočilo. **Eno do njih je vedenje stotnika, poveljnika rimske vojaške posadke v Kafarnaumu.** Pričakovati bi bilo, da bo surov, nadut in nasilen, kakršni so navadno osvajalci. Pa je **ljudem ne samo naklonjen, ampak jih ima celo rad.** Čeprav tujec in pogan, **jim je sezidal shodnico, z judovskimi starešinami pa je v prijateljskih odnosih.** Je tudi **dobrega srca**, saj se sicer ne bi toliko trudil za zdravje bolnega služabnika. **Še bolj občudovanja vredna je stotnikova iskrena globoka in spoštljiva vera.** Iskrena, ko tako preprosto in prepričljivo primerja Jezusovo oblast nad boleznijo s svojo oblastjo nad vojaki. Globoka, ker sploh ne dvomi o Jezusovi moči nad boleznijo in njegovi volji, da bi bolnika ozdravil. Spoštljiva, ker se ima za nevrednega, da bi ga Jezus počastil s svojim obiskom in stopil v njegovo hišo. **Takšna vera zasluži ne le pohvalo, temveč tudi uslišanje. Dosegla je oboje.** Nepričakovano je tudi vedenje Judov. Stotnik je pogan, pogane pa so Judje prezirali. Z njimi so imeli le uradne stike. Stotnik pa je bil ne le pogan, ampak zraven tega še vojaški predstavnik države, ki si je prisvojila judovsko ozemlje. Navzočnost rimske vojaške posadke je zavednega Juda bodla v oči in mu v srcu vzbujala odpor. Tu pa vidimo prijateljska in naravnost prisrčna razmerja med rimskim stotnikom in judovskimi starešinami. Ti pridejo k Jezusu, hvalijo stotnika in priporočajo njegovo prošnjo. **Telesno ozdravljenje je vrednota. Večja vrednota pa je vera, ki je takega ozdravljenja vredna. Pa naj zraste v srcu Izraelca ali Rimljana.** Po: F. Cerarju*

<p>Pon., 30. 5. Kancijan</p>	<p>Ob 18. uri šmarnice za otroke Ob 19. uri za + Zofijo Tompa</p>
<p>Tor., 31. 5. Obiskanje Devic Marije</p>	<p><u>Sklep šmarnične pobožnosti</u> Ob 19. uri za + starše Urh ter sestre in brate – <u>po maši</u> srečanje ob Svetem pismu – »Biblični večer«</p>
<p>NAMEN APOSTOLATA MOLITVE</p>	<p>Da bi tisti, ki jih Bog kliče k posvečenemu življenju in/ali v duhovniško službo, sprejeli Njegovo povabilo.</p>

Sre., 1. 6. Justin	Doma ne bo daritve – sv. maše! »Leteča« rekolleksija - srečanje duhovnikov ...
Čet., 2. 6. Marcelin in Peter	Prvi četrtek Ob 19. uri za + Antona Vidmarja
Pet., 3. 6. SRCE JEZUSOVO	Prvi petek Ob 19. uri za + Ivana Ričnika, obl. in Berto
Sob., 4. 6. Marijino brezmadežno srce	Prva sobota – »Krstna« sobota Ob 8. uri za + Antona Razdevškega, obl.
Ned., 5. 6. 10. NEDELJA MED LETOM Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij Ob 8. uri za + Regino in Andreja Miheliča ter hčerko in sinove Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Petra Marovta	Nešteto sprevodov se pomika dan za dnevom na pokopališča. Ob evangelijskem odlomku se kristjanu nehote postavlja vprašanje: Zakaj Jezus tudi danes ne pristopi, da bi se dotaknil krste in vrnil materi sina ali hčer, moža, ženo, mater, očeta ... ? Kako zelo je tudi vsak od njih »edini«, kakor je bil fant iz Naima edini sin nesrečne vdove! To vedo tisti, ki stopajo za pogrebom. Vsak človek je za koga edini, nenadomestljiv, nezamenljiv. Kdo bi si drznil s kakšnim človeškim modrovanjem odgovoriti na to neizmerno boleče vprašanje, ki prej ali slej živo prizadene vsakega od nas! V popolno temo sije le žarek iz Božje besede. Ta nam zagotavlja, da je Bog na strani življenja . Če vanj verujem, sem tudi jaz na strani življenja, ker sem zakoreninjen v živem Bogu, v njem, »ki ožilja mrtve in kliče v bivanje stvari, ki jih ni« (Rim 4,17). V Jezusovem vstajenju je smrt v korenini že premagana, njeno želo, to je njena dokončnost in nepreklicnost, je odstranjeno. Ob dovršitvi sveta pa bo smrt kot zadnji sovražnik končana. Bog je človeka ustvaril za blaženi cilj onkraj meja zemeljske bednosti. <u>Statistike ugotavljajo nerazumljivo, prav protislovno dejstvo, da številni ljudje sicer verujejo v Boga, ne pa tudi v posmrtno življenje. So se mar sprijaznili s tem, da se vse končna dva metra pod zemljo?</u> <u>Profesor Anton Trstenjak je svojo knjigo Dobro je biti človek zaključil s stavkom: »Dobro je biti človek samo v zarji velikonočne nedelje.«</u> To je: v veri v Kristusovo in v upanju na naše prihodnje vstajenje . Ali, povedano s Prešernom: »Da srečen je le ta, kdor z Bogomilo up sreče onstran groba v prsih hrani« (Krst pri Savici). Po: B. Dolenc, Družina, 1989

Uživanje je prav posebna umetnost. Danes znajo le redki ljudje življenje resnično uživati. Goltajo doživljaj za doživljanjem, vendar ne znajo živeti trenutka. Ne uživajo v sedanjosti. Kakor pravi tudi psihologija, je uživanje povezano z odpovedjo. Samo kdor se zna tudi odpovedati, zna resnično uživati. Čakanje užitek še poveča. Veselje in radost je povezana z Bogom. V Božji bližini, v njegovi prisotnosti postajamo sposobni živeti sedanjost, uživamo v trenutku in se ga veselimo. Anselm Grün, O čudežu življenja

Župnija Ribnica na Pohorju in Sv. Anton na Pohorju
Tel.: 02/88 80 563 (župnijska pisarna) ali 031/630 081 (Fredy Mlinarič, župnik)

fredi.mlinaric@rkc.si; fredim@siol.net

<http://www.zupnjaribnicanapohorju.si>; <http://www.svetiantonnapohorju.si>